

გვინი პრესა

ქართული
გინი

რედაქცია.

საზეთო მასალა უნდა იყოს დაწერილი გარკვეულად და ერთ გვერდზე. წერილში აღნიშნულ უნდა იყოს ავტორის ვინაობა და მისამართი. დაუბეჭდავ საგზეთო მასალას რედაქცია არ ინახავს და მის შესახებ პრაქტიკულად არაფერი არ იცნობს.

რედაქცია ღიაა: დღის 8—2 საათამდე და საღამოს 6—7 საათამდე.

მისამართი: ქუთაისი, თბილისის ქ., ფიხბაძის ს. ზოსტის ალკაში; Kutaisi, 103, Yfikh's ს. ზოსტის ალკაში № 39. ტელეფონი № 76.

კანცელარია.

გაზეთის ფასი: ერთი წლით 50 მან. 6 თვით 27 მან. 3 თვით 13 მან. 50 კაპ. ერთი თვით (შობილად ქუთაისში) 4 მან. 50 კაპ. განცხადების ფასი: სტრიქონი პეტიტის პირველ გვერდზე 50 კაპ., უკანასკნელზე 40 კაპ. ქალაქ გორდან მიღებული განცხადება ღირს ერთი რაოდ. სამგლოვიაო განცხადება: თითოჯერ არა უმეტეს სამი გამოცხადებისა 1 საათამდე 10 მან., 1 საათს შემდეგ 13 მან. კანცელარია ღიაა: დღის 8—2 საათამდე და საღამოს 6—7 საათამდე.

სია № 2

საპარტიო-საზოგადოებრივი და საზოგადოებრივი პარტიის საპარტიო კანდიდატებისა, ა. შ. თბილისიდან, აშქაძის მაზრაში.

1. წირვეთელი ვისლი გიორგის ძე — ქუთაისის ქალაქის საბჭოს წევრი, პუბლიცისტი, ექიმი, საქართველოს ეროვნულ-საბჭოს წევრი.
2. ჯაფარიძე ტრიფონ მიხაილის ძე — გზაბრუნის ქალაქი გომწახის გამგე, პუბლიცისტი, პედაგოგი, ეთნოგრაფიული საზოგადოების თავმჯდომარე.
3. ნაზაროვი დიმიტრი ალექსანდრეს ძე — ექიმი, ექიმა პრიფესიონალურ კავშირის თავმჯდომარე.
4. სეფერელიძე ალექსანდრე სვიმონის ძე — სასაბჭოო ნაღობის საზოგადოების ბანკის გამგეობის თავმჯდომარე, ნაფიკო ექილი.
5. თორაძე ალექსანდრე დავითის ძე — პუბლიცისტი, პედაგოგი, ქალაქის საბჭოს წევრი.
6. ჩოგანი ილია მანუჩარის ძე — ქუთაისის სახანო პალატის უფროსი.
7. ფალავანიშვილი ვასილ ივანეს ძე — საფურცელი ავტორი.
8. ელიგულაშვილი არონ იაკობის ძე — კომპოზიტორი.
9. პურადაშვილი ივანე ისააკის ძე — ახლო-ღრმის კომერციულ ბანკის ქუთაისის განყოფილების გამგე, დამატებით საზოგადოების თავმჯდომარე.
10. ბარათაშვილი გრიგოლ სიმონის ძე — ნაფიკო ექილი.
11. ბახტაძე ტროფიმე ლუკას ძე — კომპოზიტორი.
12. დგებუაძე გრიგოლ შერაზის ძე — მღვდელი.

გულდათუბელი სოფელი დიმიტრის ასული გლეშაქიყისა აუწყებს ნათესავთა, მეგობართა და ნაცნობთა, რომ 4 აგვისტოს დღით კვირის საღამოს 8 საათზე ხანგრძლივი ავადმყოფობის შემდეგ გარდაიცვალა უძვირფასესი მუღლაყი.

პროვიზორი დავით ვასილიძის გლეშაქი

რომელსაც გასვენებენ ხონს 8 აგვისტოს დღით ხუთშაბათს, ნაშუადღევს 8 საათზე, დაკრძალვა დანაშნული 10 აგვისტოს (ხალი სტრიქონი) დღით შაბათს ნაშუადღევს 4 საათზე ხონის მაცხოვრის ეკლესიაზე. პანაშვილი უცვლელ დღე, საღამოს 6 საათზე, ქ. ხონში აფთიაქი.

4 აგვისტოს დღით კვირის საღამოს რვა საათზე ხანგრძლივი ავადმყოფობის შემდეგ გარდაიცვალა პროვიზორი

დავით ვასილიძის ძე გლეშაქი.

რომელსაც გასვენებენ ხონს 8 აგვისტოს დღით ხუთშაბათს, ნაშუადღევს 8 საათზე, დაკრძალვა დანაშნული 10 აგვისტოს (ხალი სტრიქონი) დღით შაბათს ნაშუადღევს 4 საათზე ხონის მაცხოვრის ეკლესიაზე. პანაშვილი უცვლელ დღე, საღამოს 6 საათზე, ქ. ხონში აფთიაქი.

ღრმად დამწუხრებულნი ძმები მიხეილ და ვლადიმერ, რომლებიც ხონი და ტატიანა და დასრული დადა ზებუნკა აუწყებენ ნათესავთა, ნაცნობთა და მეგობართა გარდაცვალებას.

პროვიზორის დავით ვასილიძის ძე გლეშაქისა.

პანაშვილი უცვლელ დღე, საღამოს 6 საათზე, ქ. ხონში აფთიაქი.

ღრმად დამწუხრებულნი სიმეონი დიმიტრი ბარქია, სიღვრი ელენე ბარქიასი, ქვსლები ბაგრატი იოსელიანი და მიხეილ დიმიტრი, ცოლის დები ლიზა იოსელიანისა, ალექსანდრე დემისა და ბაბულია ბარქია აუწყებენ ნათესავთა, ნაცნობთა და მეგობართა გარდაცვალებას პროვიზორის

დავით ვასილიძის ძე გლეშაქისა.

პანაშვილი უცვლელ დღე, საღამოს 6 საათზე, ქ. ხონში აფთიაქი.

ღრმად დამწუხრებულნი მეუღლე ქუთაისის მხარის ექიმი ალექსანდრე გრიგორისძე დავით, სიღვრი ვამოლა ევგენის ასული ტიხონოვის; დები: ქსენია, ანა და ვალია ალექსანდრე ტიხონოვის ასული; შვილები: ევგენია და ალექსანდრე დავითის ძე მუხარამია აუწყებენ ნათესავთა, ნაცნობთა და მეგობართა გარდაცვალებას

ევგენია ალექსანდრეს ასული დავითისა.

დაკრძალვა მოხდება 9 აგვისტოს (ხალი სტ.) დღით პარასკევს ნაშუადღევს 4 საათზე, მიცვალებულს გამოასვენებენ გარდაცვლის ქ. ფარსისა და გაბუნის სახლიდან და გასვენებენ არქიელის ვიკარიატის მშობლის ეკლესიაზე, პანაშვილი უცვლელ დღე, საღამოს 6 საათზე.

საუერადგომო განცხადება!

საქორა ერთი გაზეთის დამტარებელი და ერთი კანტორაში მომუშავე ყმაწვილი. პირობების გაგება შეიძლება გაზ. ჩვენს ქვეყნის კანტორაში.

ხელის მომწერთა საყურადღებოთა.

გაზ. ჩვენს ქვეყნის კანტორა სთხოვს ხელის მომწერთა, რომელთაც ვადა გაუთავდით ან უთავდებთ დროზე შემოიტანონ ზედრი ფული, უკიდურეს შემთხვევაში კანტორა იძულებული იქნება შესწევტოს გაზეთის გზავნა.

განცხადება.

„ქართული საავტომობილო და საავტომობილო საზოგადოება“ ეს საზოგადოება შესდგა 1918 წ. ქ. ქუთაისში.

მისი მიზან-დაწინააღმდეგობა, მოაყოს სრულიად საქართველოს იმ კუთხე-მხარეებში სადაც რკინის გზები და ავტომობილი არ არის საბარგო და სამგზავრო

ავტომობილების მიმოსვლა,

რათა მიმომუშაველ მდგომარეობიდან იხსნას ხალხი.

საზოგადოების ძირითადი თანხა ამ კუთხეში 300,000 მანეთისა იქნება. საზოგადოებამ თავისი წესდება თანახმად გამოისყიდოს ყველსათვის ხელმისაწვდომი 500-500 მანეთის ავტომობილი და მსურველს შეუძლია მისი სყიდვა-შენიჭვა შემდეგი მისამართით: ქ. ქუთაისი. 1) რუსის სანაღარო და სავაჭრო საზოგადოების კანტორაში პუშკინის ქუჩა გლეშაქის სახლი ქ. ქუთათელისთან 9—1 საათ. 2) ქუთაისის საერთაშორისო ბანკის გამკეობის წევრთან 3. უნაძეთთან 9—1 საათ. 3) საწყობი ხეტლეს ორთქლით სარგებ ქარხანაში, მალახვანის ქუჩა, ქ. დავითისთან.

საზოგადოების უმთავრესი დამაარსებელი: დამენტი ოტას ძე ბენდუქიძე, მალაქია გლახუას ძე ნატაგლამე, იაკინთე გიორგის ძე ჯებაშვილი, გიორგი ალექსანდრეს ძე ქარსიძე, გენადი გიორგის ძე ალაიძე და ვლადიმერ მალაქიას ძე ჯაფარიძე.

დღეს.

წერილები.

ვასილ წერეთელი. — კონსტიტუციონური გარანტიები.
— საპასუხო.

ფელეტონი კ. კაპანელი. — რუსთაველი და დანტე, ლ. მაქავარიანის თარგმანი რუსულიდან.

მ. ბუაჩიძე. — მასწავლებელთა კურსებზე.

ცნობები.

საეროზო არჩევნები 18 აგვისტოსთვის გადაიდო. 250 ათასი მანეთის ვატაცება. რუსეთის ამბები და სხვა.

კონსტიტუციური გარანტიები.

ცული პირობები დაუდგა ჩვენი რესპუბლიკის კონსტიტუციის შედგენის საქმეს.

მიუღღსა, ოსთა, ლეხუბისა და ზოგიერთი სხვა კუთხის აჯანყებათა გამო საქართველოს დიდი ნაწილი სამხედრო მანქანა გადქცა და იქ სადაც ხარბანების გრაილია, სამოქალაქო თვისუფლებათა შესახებ ლაპარაკი კი შეტია.

და, უბედვლოა, ეს გარემოება რესპუბლიკის კონსტიტუციის თავის დასაცემს.

ყველა სამხედრო გუნებაზე და ამბობს: რა დროს კონსტიტუციური გარანტიები, როდესაც კვეთა იქცევა? და სამართლის ნორმების დარღვევაში ყველას გასწრეს სოციალისტებმა.

გაიხსენეთ მათ მიერ მიღებული „სოციალიზმის დასაცემის კანონი“ რომლის მოქმედებაც წინააღრინედაც გააგრძელეს.

გაიხსენეთ მთავრობის მიერ დანიშნული კომისიების თვითნებობის აუარებელი მაგალითი, რაც ანარქიის ერთ-ერთ მიზეზად უნდა ჩაითვალოს.

გაიხსენეთ აგრეთვე შეუზღუდველი უფლებები, რომელიც წინააღრინედაც მინისტრისა და ვიცე-მინისტრის კონსტიტუციისთან მებრძოლ რაზმს გადევლიათ.

დაუმტკობთ ამას კიდევ გუბერნიის კომისიები, რომელნიც თვით მართველობის

ბის გარეშე დგან, და მათს განკარგულებაში მყოფი მუხრინავი რაზმები. და დარწმუნდებით, რომ საქართველოში დღეს კონსტიტუციური გარანტიები აღარ არის. და ბევრს ასეთი წესი ნორმალურად მიანი.

მაგრამ, ვფიქრობ, რომ ეს დიდი შეცდომაა. ბრძოლაში ჩავივით და ზომიერებას ვსწავლავთ გადავცელოთ. და მართვა-გამგეობის ძველი სისტემის აღდგენა, რესპუბლიკის ნორმალურ განვითარებას უშეშვლად ხელს შეუშლის.

აჯანყებულთა მიმართ მიღებული სასტიკი ზომები ბრძოლის დროს ცხელ ყვარლებზე აუცილებელია, ვინაიდან ამას სტრატეგიული მნიშვნელობა აქვს.

მაგრამ, სადაც აჯანყება არა ყოფილა ან უკვე ჩამქალა, იქ კი მართვა-გამგეობის ნორმალური წესი უნდა დამყარდეს, ე. ი. სამართლის საწარმო უნდა შეცვალოს ხმალი და თვითმართველობაში სამხედრო, ბიუროკრატიული გამგეობა სოციალისტების მთავრობის ხალხის მიხედვით აღარ აქვს და გუბერნიის კომისიებს თვითონ ნიშნავს.

სამართალი კომისიების ხალხი ირჩევს, მაგრამ გუბერნიის კომისარა ამტკიცებს, ამგვარად გუბერნიის კომისარს, ხალხის მიერ არ არჩეულს, ეძლევა ძალაუფლება მთელი ბიუროკრატიული წესით.

ამავე დროს გუბერნიის კომისარის ხელშია მთელი იმინისტრაციული გამგეობა.

ერთი სიტყვით ძველი, ბიუროკრატიული წესი თითქმის საფუძვლით აღდგენილია.

მაშასადამე თვითმპყრობელობითი და სოციალისტი სისტემები მართვა-გამგეობის ერთმანეთს ენათესავებიან. რატომ? მიტომ, რომ, როგორც თვითმპყრობელობის, აგრეთვე სოციალისტების მთავრობა ერთნაირი პირობების დასრულებას ემსახურება. კლასთა ბრძოლის კი — სამხედრო ბიუროკრატიული ორგანიზაცია მოადგეს შედეგად.

სოციალისტები ზენ, ეროვნულ-დემოკრატიებს, ბურჟუაზიულ პარტიად განათვლივენ. მით, როგორც კლასთა ბრძოლის პარტია, ყველა სხვა პარტიაც უფროდ რომელიმე კლასის განსაკუთრებული ინტერესების დამცველად და მოსარჩელედ იწინიანთ.

მაგრამ, მათი შეხედულება რომ მართალი ყოფილიყო, ლედაიწის ზურგზე არისა და სახელმწიფო არ აშენდებოდა.

ყოველი მთავრობა, როგორც უნდა იყოს იგი, იძულებულია ყველა კლასის ინტერესები დაიცვას. თუ კი მთავრობა ამ თავის დანიშნულებას ცუდად ასრულებს იმაზედა ანარქია.

მაშასადამე ეროვნულ დემოკრატიული პარტია არის სახელმწიფოებრივი, ეროვნული და დემოკრატიული. იგი ყველა კლასის ინტერესებს თანაბრად იცავს და თვითული კლასის ინტერესებზე სახელმწიფოებრივს, ეროვნულ ინტერესებს უფრო მაღლა აყენებს.

ამიტომ ჩვენი პარტია ერთი მხრით მოხმავს იმას, რომ მთავრობამ სასტიკი ზომები იხმაროს იმ მოქალაქეთა წინააღმდეგ, რომელნიც არ ასრულებენ თავის მოვალეობას სახელმწიფოს წინაშე, მაგრამ საქაროდ სფფლის იმევე დროს, რომ სახელმწიფო უზრუნველყოს თვითი მოქალაქის ჰორადი ხელმეფობა და ეცნოს საკუთრება, ე. ი. ის სამოქალაქო უფლებების, რომელთაც ეგრეთწოდებული „მბრძანებელი კორპუსი“ ეწოდება.

ამისთვის კი აუცილებელია არა მარტო სასტიკი, არამედ სამართლიანი ადმინისტრაცია, არა მარტო რევოლუციური ტრიბუნალი, არამედ ჩვეულებრივის,

ნორმალური სასამართლოსი მოქმედება, არა მარტო ბიუროკრატიული შედარებით დემოკრატია, არამედ საქალაქო და სასოფლო თვითმართველობა და არა მარტო რევოლუციური ხარის და სამხედრო დისციპლინა, არამედ სასოფლო-სამეურნეო უფლებები და კანონიერება.

ერთი სიტყვით, მოქალაქს უნდა ჰქონდეს სახელმწიფოებრივი მოვალეობის ერთად სამოქალაქო უფლებათა გარანტიაც. მაშინ მათ იქნება ის თავის სამშობლოს დამოუკიდებლობისა და სამოქალაქო უფლებათა ერთგული მცველი და დარჩაი.

ვასილ წერეთელი.

საპასუხო.

„ხალხის მგებობის“ მკაცრად, სინინებს, შამს ანთებს და ცდლობს საფარი მისცეს თავის ოდესმე მოღმევი-ქმისადაც გუნდრუის გვერდ თავს.

როგორ ხმამაღლა ვაკვირდა მთელ საქართველოს სივრცეზე ყოველგვარ ტაცი-ამბისა, ანარქიული ყოფისა ექსპრობრაციის იღვებს, რომ ფრთა-გაეშალა იმ სამოქალაქო ომს, რომელშიაც ლამის არის ჩაიხრჩოს სუვერენობა საქართველოს რესპუბლიკისა და დღეს ეს პარტია თავის ორგანოს ფურცლებზე არ დაიდევს სხვა უმსგავსო კლასის წამებასთან ერთად ეროვნულ-დემოკრატიული პარტია სამშობლის მოლატეოც გამოცხადოს. ამ სისაძველეშიც რასაკვირველია საკუთარი შემუშავებული აზრის თქმასაც ამ როგორ დაკიდდენ და იხე, „მგებობა“ მომავალ სამხედრო მინისტრის ვალ. ჯ. უდლის საბჭოს სხდომაზე ტრაფარეტულად წამოსროლილ სიტყვებს იმეორებდნენ.

„ხალხის მგებობის“ მოწინავეს დამწერი ვადლის თავის „წერილის“ მეორე ნაწილზე და ეროვნულ-დემოკრატიების შესახებ სწერს:

„ეს პარტია, თუ კი შეიძლება, ასე ვთქვათ, საქართველოზე ლაპარაკობდა, მისთვის, სიტყვით ყველაზე უფრო მებრძოლი იყო. ყველას ფილიპოსს და ორგულმას უკანონება და ერთად ერთი

რუსთაველი და დანტე

კ. კაპანე

შსაფლავო ლიტერატურის ისტორიაში, განსაკუთრებულს ყურადღებას იქცევს მე-12 საუკუნეში ამ საუკუნეში ევროპამ აღმდგრა მთელი ორი პოეტებისა. და ამ სიტყვით მოგვცა საკაცობრიო თვალსაზრისით, რომ ვიხილმძღვანელოთ, ფრად შესანიშნავი პოეტური ნაწარმოებნი:

სწინებულ საუკუნეში, საფარგეოში იწყებს ამტკიცებულებას შესანიშნავი ეპიკური პოემა „როლანდის სიმღერა“.

გერმანეთში ჰყავებს და იფურჩქნება ხალხური მითოლოგია.

რუსეთში უსახელო და უცნობ ავტორის მიერ იხსენება „სიტყვა იგორისის პოლქეში“.

მიზანტიული ქრონიკარები სასულიერო თემებიდან სწერენ სხვადასხვა ამბებს; ქართველი ერის ცუცხლელად გენია, ინდუვიდილიზაციის წესში, შოთა რუსთაველის სახით ჰქმნის მრავალფეროვნობას უცხო ლექსებს „ვეფხისტყაოსანში“.

დასასრულ, ნახი სილუაზე ფლორენტიის ცისა, დანტეს სახით გვაჩვენებს „ყოთორი კომედიას“.

საშუალო საუკუნეთა შერგარდნული სიწყვდილება; ჩვენებათა დემონიური სულია, მაღალი ციხე-კოშკისა, ქვეყნური შეშოქმედებათა დანდებისა, და ბიოტიკული მისია, იტყვებდა დამაინის შემოქმედების წიფთ და ქვეყანა სისხლისა, და ბიოტიკებისა იტყა ნათელი და სიგომისი ქვეყანა-ფიფტიურ ფეროქება;

შეე კლდეთა ნაბარდობა ეხარენ ნახი სიყვარულით, შიფთა და ხეობები სილო... ეს წერილი ეუფუნის კ. კაპანელს, ამაღლებულ მისი წიგნიდან „ტანჯა და შემოქმედება“ (Танжы и შემოქმედება) თარგმან რუსულიდან ლ. მაქავარიანმა.

გიშვიტები და არისტოტელის ლოიკის კათეგორიებიდან განთავსებულია გარბობა ლოკებში მოქანცული სული, გამხიარულია.

საუკუნოებრივი მოქანცულობა განისაზღვრა შემოქმედებითი სახელით და გულის ნაბრალ საუკუნოებრივ დათნითლობამ თვისის სიღრმედან აღმოხედა კონსტიტუციური მეთაფორი და ედვისის სისწრაფე გავკეთა მან სედონი ქვეყნის დამსრფებლები, დაფრქვია უსახლგრო სიგრესს სათუთ გრძობათა და ვახცდათა ნახი ცრემლები.

გათბო მან პლანეტთა შორის (ცივი სიგრეს სფერო და მოყვიანა რიტმიულ ამოძრავებში მსოფლიოს ყველა ნაწილი, თვითიუღა არს შესისხლავდა და შეიღულა სიყვარული და პაჩონია.

საშუალო საუკუნოების სიგრესზე შხთ ანათება და ბრწყინავერ შოთა რუსთაველი და დანტე აღივიერა.

პირველი ამრწყუნდა და შეიმოსა სხივებით აღმოსავლეთში;

ხოლო მეორე მთავრება ვიწრო, ვდლები კატოლიკიზმისა და ლამაზათ ამტორდა სიყვარულზე ერთ საუკუნის შემდეგ რუსთაველზე.

მაგრამ სვედა მისი მარადიულობაზე იყო ძლიერი ვით სიყვადლო.

პირველი იწოდა მხოვრ საყვარულით და სიყვარულით განამტკიცა ცხოვრების მარადიულობა ადამიანში;

მეორესაც უყვარდა და სიყვარულით მისწრაფდა მარადისობისაკენ;

პირველი თვისის სულის ცუცხლემულ ფიქრებით მოქარა და სრულყო თვისი პოეზის გმირები და ამიტომ ისინი სუნთქავენ ცუცხლულ სიყვარულით მეორე სათუთ გულის ცემით ჰქმნიდა

ერთს მოღწეულ სახეს შოფლს სოცალში და შიტომაც ჩვენება იგი, რაღაც საიდუმლოა და სააუთი.

პირველი იქანცებოდა ტანჯვა-წამებით, მაგრამ ამ ტანჯვა წამებით, იგი უახლოვდებოდა სიყვარულის გამობარ გულს.

მეორეც იქანცებოდა ვნებით და ამ ენებაში, ყოველთვის სჭრეტდა სიყვარულს ნიშნებს და ბედნიერობდა.

პირველი იყო სიყვარულის სულის შემცველი მსიქოლოგი;

მეორე მისი არ ცნობილი კნონ მდებელი.

პირველს ყოველ წუთს ეშვებოდა თვალწინ მოღწეობა ორგანიულ უსახლგოეობით.

მეორეს სიყვარული დაფიქრებით მიუხმობდა ბრწყინულ სიშორეთა მარადიულ ქალურობისა და აღერისაკენ.

პირველი სიყვარულში ედულებოდა კოსმოსს.

მეორე კოსმოსის დაუსრულებლობაში ეძიებდა თვის ვნებინ სიყვარულს.

რუსთაველი და დანტე ორივე იყო მონღეროები სიყვარულისა და მარადიულ ქალურობის.

მაგრამ პირველისთვის გარდაქმნა სიყვარულმა ქვეყნული ცხოვრება ვსიტიური ფეროქება, ხოლო მეორესთვის ფენომენად მისტიურ მტერება.

პირველი იყო ელენიელი სულის მატარებელი ამ სიტყვის სრულის მნიშვნელობით;

მეორე — მისტიკი — რაციონალისტი; ამიტომაც შემოქმედება პირველის იწვის მარადიულ სახლით.

ხოლო მეორესი, მისტიური სიტყვით. „ვეფხისტყაოსანი“ იგივე ხალისი იკითხება, როგორც „ილიადა“.

ადამიანის გრძობისა უკვადებით ზიარებულთა ხელოვნებში.

„უღვათებრივი კომედია“ საყვარ დრმა ფილოსოფიურ აზრებით და გრძობით. იგი ნახია ისე, ვით მეტრირე, მაგრამ ამ სინაზითვე ცივობს და მშვიდობას მისტურებათ თვით მეტრირეს სახით.

სიყვარულის სტიქია შეიცნობა რუსთაველის პოემაში როგორც დასაწყისი ბუნების ძალთა შემოქმედებისა და როგორც ცუცხლური სიმბოლოა მარადიულ ნეტარებათა, ცხოვრების მარადიულ დღესასწაულში.

სიყვარულის სტიქია აღვათებრივ კომედიაში — შეიცნობა, როგორც სტიქია რელიგიური — მისტიური, ადამიანის სულის სედლიანობის დასაწყისი და მარადიულ სიყვარულით გაუკვადებულ ქალურობა.

რუსთაველის სიყვარული — სიყვარული სულის იწვის მშაურ სიღამითი, ორგანულ ძლიერებით და უსახლგრო მოქანცულობით.

დანტეს სიყვარული, სიყვარულია წამებულ სულის გაუკვადებისა.

სიყვარული პირობებმა რუსთაველის პოემაში უფრო აზრობათ არის გადაჭრილი, ვიდრე დანტეს აღვათებრივ კომედიაში.

რუსთაველმა ადადგინა განსახლგროლი დამოკლებულება სიყვარულსა და შეენებას შორის;

ამ დამოკლებულების კონკრეტულ სახეებთ ჩვენ მიგვჩანია მისი პოემის გმირები;

ტარიელი და აფონილი განხორცილებდნენ აჩან ეროტიზმისა, აფონილი და თინათონი დასაწყისი არიან ინტელექტუალისობის.

შსაფლავო ლიტერატურაში ჩვენ ამ ვით ასეთი ხეობით და კონკრეტულით — მატარებულად შენაწევრება ორ ვა-

არაფრთხილად (?) თავის თავს ასაღებდა. ამ წინს განმავლობაში ბევრჯერ უწყავდო მთი ცხვირი და ბევრჯერ ეს „რეალისმი“ (?) პაერში გამოკიდობული დაჩენილა. მათი „რეალისტიკობა“ უბრალოდ ბარისის პროვოკაციად დასულია. ერთხელ სიტუა საქმენდელ დადასაქმებულს მოუყარა და მტერი უნდა გამოჩენილიყო. ამ დროს ნაც. დემ. რაქსენუ ჩადენენ მებრძოლი პირველი რიგში საქართველოს მტრების წინააღმდეგ გერმანი აშოუდგენენ ჩვენს ისედაც მრავალრიცხოვან მტრებს მკონე მთავრობას? მით ამ დროს სწორედ პილატს როლი ითვრის. ხელი დიდბანს და ვინც დადგენენ „კომპრომიტირებთან“ მარგველინენ.

ვინაგვრემით ერთნულ საბჭოს ოპოზიციის მიერ მრავალ უმცირესობათა მიუღებულ შეშფოთებულ საქართველოს მთავრობის „ერთაგულ“ პარტიის და ვეტყვი, რომ დაახ. ერთნულ-დემოკრატიული პარტია დღიდან თავის ვაჩენისა, საქართველოზე და მხოლოდ საქართველოზე ღალატობდა; მისი სრული განთავსებულებისათვის ყოველ ქართველს უყვირდა; შეუსვენებელი მუშაობას აწარმოებდა როგორც აქ, ისე საზღვარ გარეთ; საქართველოს მტრებს მიუხედავად თვლათვლების ხელს შეუშლისა ყოველ გზაჯაგინდნენ იმხელდა და ამხელდა იმ ხალხსაც, რომელიც რუსეთის არგოლოციონერს დემოკრატიასთან ერთად „რევოლუციონერ დემოკრატიულ ფრონტს“ აკოწივებდა; და თუ ვინ წაქრა ცხვირი და ვინ დარჩა პაერში გამოკიდობული ამას ყველაზე უფრო განსაკუთრებით „საქართველოს სოციალ-დემოკრატიისა სარგეოლუციო პარტიის“ დღევანდელი მღვამერთობა გაიჩენებს.

ხოლო ჩვენი მუშაობის შესახებ ჩვენ არც ვიცევითა და მგონია არც ვიცერთა, იმიტომ რომ არ გვიდა თქვენსავეთ დასავლეთ აფრიაქში მყოფ ხმაგს დღიოფლის მდგომარებაში ვიგარბოთ ჩვენი თავი, რომელიც მასთან მისულ მისონერებს ეუბნებოდა ქვეყანა ჩემმა წინაპრებმა შექმნა.

გვიკვირებენ: „თქვენ არ დგებართ მე-

მოუკნობ რუნომენისა, ადამიანის პსიქოლოგიისა—სიყვარულისა და შეგნებისა. ეს ორი დასაწყისი რუსიფიკაში უბრთერის ავსებენ:

როცა სიყვარულის ინსტიქტი ვერ პოულობს გამოსვლას, როცა ნება მოკლებულია ძალას მიღწილისა სასურველ მიზანმდე, როცა მტერი იროსი გზა ანგელოდა ცხოვრების საიდუმლოება მდინარის პირად არის, მაშინ ჩნდება შეგნება და ელვის სისწრაფით ანათლებს ცხოვრებისა.

ინტელექტუალობის გამოძყავს ინსტიქტი ცხოვრების საშინელ მწყვედიანობით.

აფთხადლი ეს კონკრეტული სახეა მარადისობის ასტრატული დასაწყისიდან თვისის ინტუიციის ფრენათა სიძლიერით. იგი თვისის დეითურის ჩვენებით უახლოვებს მიზანს წამებული ტარილის „მეს“ შეივრ ნახევრებს.

აფთხადლი მეტაფიზიკური დამთავრება ტარიონის ინდეფიდელობობისა.

აფთხადლიანი ცენტრ მეტაფიზიკური დამთავრება, ნესტან დარეჯანის პირიყენებისა.

შეგნება ავსებს და სრულყოფს ინსტიქტს ადამიანის პირიყენების შექმნილობისა.

ტარიონს სიყვარულის ცეცხლი უქილია და იწვის ამ ცეცხლით მთელი მისი არსება. იგი სიყვარულით დაბლბა დაცეპულია. ნება მისი იძირება განცდილ საშინელ ტულდებში. სიყვარულით წვის საშინელი უსაზღვროდ ფარავ შეგნებას. ერთი ეუღლებს გიობის მთელს არსებას და სული მისი იწვება წამებით. იგი შორდება ცხოვრების, ადამიანთა ბეჭურბს, საზოგადოების სულიერებას და უხარო მდღიერებას მის ინტროპს, ხალხთა მენაზობასა და წერილობისგან, რომ ბუნების წიაღში ჰპოას სულის სიმშვიდე

— მისი საქართველოს ერთნულ-დემოკრატიული პარტია.

შაბათს აგვისტოს 10, საღამოს სრულ 7 საათზე, წმიდა ნინოს სასწავლებლის დარბაზში დანიშნულ პარტიის წევრთა

ს ა ქ ა რ თ ვ ე ლ ი

მოსენებდას წადიკთხავენ საქართველოს ეროვნულ საბჭოს წევრი მასილ წარმთელი და ალმასანდრე თორაძე.

ყველა წევრის დასწრება აუცილებელი და სავალდებულოა საფუტხნის კომიტეტი.

ბრძოლა რიგში“ და ჩვენ უნდა განვიცხადოთ რომ ყველაშიველი პროვოკაცია, რომელსაც არც ერთი კუთაფილი ვი ქართველი არ იცადრებს. ხოლო უნდა დამუბათო, რომ თქვენ ვერ ნახავთ ვერც ერთ ნაწილს საქართველოს მტრების წინააღმდეგ მოქმედ ჯარისას, რომელშიაც ჩვენი პარტიის წევრები არ ერთისა. შორს ნუ წავლთ. მით თვით სოსო გიღვიანიშვილით და ის თვენი ვესლით საყვ თვლებს დაანახებს, რომ მის რაბმეტი კი ურეგია ეროვნულ-დემოკრატი.

რაც შეეხება მთავრობაში მოქმედების ჩვენ გვიტყვამს და ხელს კიდევ უნდა გავიფიქროთ, რომ ჩვენი ოპოზიციის თავისი საზღვრებს არასოდეს არ სცილდება და თუ „თანსრუების“ ან სხვა უცვანო „სოციალისტური“ ექსპერიმენტებისათვის გაბეულთ ხოლმე, ვა საჭიროა, ვინაიდან ამას გავაღვებს სუვერენობა და ბატონობა საქართველოსი. ისე კი, მიბძინდით და ნახეთ თუ როგორ მუშაობენ ეროვნულ-დემოკრატები სხვადასხვა კომისიებში, რომ-

გორ იყვენ სპირო კანონებს და რომორ შეეკეთ ოფისი წყლილი საგროს საქმის აღორძინება განმტკიცებამო და როცა სწორთ „მთი ხმას ვერ მისცემს ქართველის (3) მატარებელი, რადგან ის უკვე ქართველი არ არის, ვინც ქართველს ზურგს უყავ მახვილსა სცემს“-ო, გვეთხვებთ ჩვენ: „ნუ თუ მართლა ისე დაეკრებთ პატივისცემა სხვებისადმი, რომ აქ უსაბედლო, „მეგობრული“ ამგვარი უმცვანო და უჩრდელი სიტყვების გავრცელებას ხელს უწყობთ?“

დაახ. ჩვენ ვითო, რომ ჩვენ არ მოვეყვმ ხმას. თქვენ მიერ (უფრო კი დღევანდელი თქვენი უფროსების, ხოლო საერთო კი ორივე მიერ) მოწამლული „რევოლუციონერი დემოკრატია“ მაგარამ ჩვენ რომ და ვართ იმში დარწმუნებული, რომ თავის დროზე, თავის სუვერენობისა და საქართველოს სახელმწიფოებრივი სხის გამოყვევის აუცილებლობის შეგნებით ქართველი დემოკრატია თქვენ გამხელთ და ექსპრისს გიყვით.

ს ა ქ ა რ თ ვ ე ლ ი

მთავრობის მოქმედება.

მთავრობამ დაადგინა თბილისის ქართული უნივერსიტეტი გადაკეთდეს სახელმწიფო უნივერსიტეტად და ეწოდოს „თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი“. უნივერსიტეტის ბაზაფალოცხვა უდრის 288,000 მანეთს.

— მთავრობის დადგენილებით წითელი ჯვრის ყოველივე ქონება გადასცეს შესახად მემორტელთ კომიტეტს.

— ფინანსთა მინისტრის წინადადებით მთავრობამ დადგინა, რომ საქონლის გაცვლა-გამოცვლის საქმის კომიტეტში მიღებულ იქნეს ორი წარმომადგენელი ქართულ-გერმანული სავაჭრო პალატისა.

და შეიშუბუქოს თვისი ტანჯვა, დასტკებს მკენარეთა და ყველათა ღამაზ სუნთქვით გამოქვამულის პირად, რომელსაც ვაის არტია საუკუნეობრივი სიძველის ხები. ან და კიდევ მდინარის პირად მოსიყენოს, რომელიც ეთამაშება თვის შკერდში ჩამაზხულ ცისფრათ მომდომარე ღამაზ კენჭებს.

მაგარამ ქალური სილამაზე პირველ ყოვლი ბუნებისა სახეს ცრულის ფიქტრში ქალწულებრივ სიყვარულს ნესტანისა და ელეთ გაიკურობა კსმეტრ ნეტარებათა მრავალფეროვნებაში, ცვეთება ტარიელის თვალახუნდებს და დრბად იმარხება მის გულში ნესტანდარეჯანის მიზანი სახე და ოქროს წესებით სხელეტ მის არსების წუთებს.

ტარიელს უყვარს, და რამდენათ ძლიერია სიყვარული მისი, იმდენათ სუსტია მასში შეგნება სიყვარულისა, რაც მსიქოლოგიური თვალსაზრისითა;

მაგარამ შეგნება ამის აუცილებელია, რომ დაუნაწიოდეს სიყვარულის საგნის და სძლიოთ ყოველდღიური წინააღმდეგობანი ცხოვრებისა, და მკინავი ბედისა.

ამ მხრივ ტარიელის დამხმარეთ გამოდის აფთხადლი, სრულყოფილი კონდიტია და გამოკიდობლით ეს კონკრეტული ინდეფიდელობობის სიმეოლო, შეგნებისა, სურვილის ძალით იმარჯვებს იგი ინსტიქტს, ცხოვრების წინააღმდეგობაზე.

თითქმის ამგვარ იგივეობას ცხადავთ ჩვენ, დანტეს პოემამიც, როცა მოდილო მგოსანი აწუღება მთელს რიგს დაბრკოლებათა, როცა იგი დაახლოვებულია სიმეოლოურ მთას, ხედავს მრავალ უზედურებათ, რაც სიკვლით ეშუქრება მას. როცა მას ვაკს შემოარტყმან შეეკები, და აღორ იტის რა ქქნას ამ დროს მისთან საველად მოდის შველი რომადელი მწერალი ვირგლი, აღსახეს კონდიტია,

ფული ბატონობა.

4 აგვისტოს, ნატანბიდან მიმავალ სამკაგრო ავტოპობის, რომელსაც მიკონდა მავაგრებთან ერთად ფოსტაც, თავს დაესხა 5 შირაბოელი ავაზაკი ფოსტის თიხან 250,000 მანეთი რომელიც თიხანმა ოპოზიციონერმა დაბანაკებულ თიხანს მოუხსნა და მისი ფული მიკონდა. მის შეგნება არაკვალით გაფრთხილება არ ჰქონია არც ფოსტის უფროსს და არც მილიციის აფხავეებმა ფოსტა გაიტაცეს და სროლის დროს მოკლეს ოთხი: გუგუზაფა, მამულაიშვილი მახარამე და ტულუშო. ამასთანავე დიპქრა ორი. ეს ამბავი ელვის სისწრაფით მოკლა მცხოვრებლებს, რომელთა დახმარებით აღუაქნა შემოარტყმული 25 ოთხ-კუთხედიან ტულუშ ფრისის მანძილზე. აღმოსავლეთ-ჩრდილოეთის მხრით, ჯგურუყვეთიდან დაწყებული ძიბითის, ნავომარის, მასრელის, ასკანისა და ბაბისს საზოგადოების მივლით, ავარის ქედამდე და დასავლეთ ჩრდილოეთით რკინის გზის გასწვრივ დანარე ჩლოქამდე. შეიხთხეპოლის ნაწილებმა და მდინარეაზე რაბმე მამასაზრო მთავრობის ხელმძღვანელობით დაიწყო სოფლების ჩირეკა და ტყეების დათვლიერება. იმავე დღეს, მიანესკალოის შერბაში მიმდებლის ერთ ავაზაკს, რომელმაც ტყეებზე დაუშინა მახრის კომისარის თანაშემწეს ლომიძეს, მაგარამ მილიციელებმა და ჯარის კაცებმა იქვე მოკლეს ავაზაკი, რომელიც აღმოჩა ვინმე შიპატირძე. შემდეგ მიანესკალო ავაზაკი რომელიც მოკლულ იქნა 5 აგვისტოს. დაიჭირეს კიდევ ორი ავაზაკი. ერთ მოკლულთაგანს აღმოჩადა ნაწილი ვანატაყებ ფულით. ამ საქმის გამო დააკტიმრეს ნატანბის ფოსტის მოხელე უკონია, რომლის სახელში იმალებდა მოკლული მიკატირძე. ქუთაისიდან 5 აგვისტოს გაიგზავნა სისხლის სამართლის მილიციის უფროსი თავის თანამშრომლებით და ღამით საგანგებო საქმეთა დამომიხებელი უსტინოვი.

ჩვენი ასოთ მუშაობა, მხედველობიდან უშეგნენ ინტელექტურ მხარეს. ვერ არიან საგარბობლად დაინტერესებულნი მხატვრულ შემოქმედების მსიქოლოგიური შეგნებაში, და მის მავიერად, რომ ღმრთა იხედვობდენ შემოქმედების განცდის სულს და გულში, დამერბიან, სადაც მტყვერიან არქივებში.

თავის თავად ცხადია, რომ არქივები სისარგებლო მაგარამ მარტობდენ არქივებზე, დაყრდნობა შორს ვერ წავიყვენს პარ.

არადა ჩვენთვის, რუსთაველის პოემას სავსეა დამთავრებულ აზრთა სიმეოლოთი ისე როგორც პოემა დანტესი.

ორგანულიათ რუსთაველის პოემა ეკუთვნის მეორემეტრე საუკუნეს; ამას მოწმობს მსიქოლოგიური ფაქტორი, მსაფილო დიტირამტიკაში და მრავალგვარი ზღაპრები, ყვეფების ტყოსანზე, შექმნილი შენდვაჟი პოემისა.

არსებობს მეცნიერული შარლატანობა მოუწყვეტელი „მკლნიკები“, რომელითა თვისი დასაწყისი ციურ სწავლისა და მისტიკური ტომებისა, აწუხებდენ ოდესაც ღანდებს შექპირისს და პოეტროსისა.

ისტორიკოსი უნდა სცილობდეს ისტორიულ მოვლენათა შეცნობის ორის გზათ: პირველ ყოვლისა მომხდარ ფაქტის სწორისა და შემუბრადებლის კრიტიკულ დასაყველევებთან. და მეორე: გამოკვლევათა მსიქოლოგიური შეცნობათა განსაზოგადოებრიობის იმ მხარისს, რომელიც პირველის გზით ვერ იქნა მიღწეული ისტორიული სინამდვილე ბოლისა და ბოლის ისტორიოსოფიური სინამდვილეთა თუ ქვეყნად არ არსებობდა ჰამეროსის ინდეფიდელობა, პომეროსი, როგორც პირიყენება მოქმედელი იყო და იქნება შემდეგაც, რადგან კაცობრიობამ

